

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 У 001720 09 Увп
Бања Лука, 29.09.2010. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија овог суда Смиљане Мрше, као предсједника вијећа, Јанка Нинића и Златка Куленовића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Мире Шормаз Трифковић, у управном спору по приједлогу тражиоца извршења И.В. из Б.Л., ... (у даљем тексту: тражилац извршења), против извршеника Министарства ... РС (у даљем тексту: извршеник), у предмету извршења пресуде Окружног суда у Бањој Луци бр. 11 0 У 000 586 08 У од 23.03.2009. године, одлучујући по захтјеву тражиоца извршења за ванредно преиспитивање рјешења истог суда број 11 0 У 001720 09 У од 30.09.2009. године, у нејавној сједници одржаној дана 29.09.2010. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

Образложење

Побијаним рјешењем одбијен је захтјев тражиоца извршења за извршење напријед наведене пресуде Окружног суда у Бањој Луци, којом је у управном спору по његовој тужби поништено рјешење извршеника бр. 05/5-560-5620/05 од 14.05.2008. године. А тим рјешењем одбијена је његова жалба против рјешења Одјељења за ... Града Б.Л. 06-560-561/00 од 27.09.2005. године и истовремено, у поступку ревизије, то првостепено рјешење поништено и рјешено да се тражиоцу извршења утврђује својство ратног војног инвалида седме категорије са 50% инвалидитета по основу болести настале у вршењу војне дужности у својству припадника ОС РС са правом на личну инвалиднину у износу од 13% од основа почев од 01.07.2000. године, па док за то постоје законом прописани услови (првостепеним рјешењем призната му је пета категорија са 70% инвалидитета и право на личну инвалиднину од 29% од основа).

У образложењу побијаног рјешења стоји да је извршеник благовремено поднио захтјев за ванредно преиспитивање предметне пресуде и да је уз тај захтјев приложио списе предметне управне ствари, који су потом, заједно са списима управног спора у којем је та пресуда донесена, достављени овом (Врховном) суду на даљи поступак, па да тако нови управни акт, умјесто поништеног, није донесен у року из члана 50. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр.109/05) из оправданог разлога.

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање тог рјешења тражилац извршења оспорава његову законитост, истичући: да је извршеник ново рјешење (умјесто поништеног) могао донијети прије подношења захтјева за ванредно преиспитивање поменуте пресуде; да већ из тога произлази да недоношења новог рјешења у законском року није оправдано; да према одредбама члана 38.ЗУС-а извршеник није био дужан да списе предметне управне ствари доставља нижестепеном суду уз захтјев, већ да је таква дужност постојала само на тражење тога суда уз претходно тражење овог (Врховног) суда; да у том закону нема одредбе да захтјев за ванредно преиспитивање пресуде одлаже њено извршење; да је нижестепени суд поступио противно начелу обавезности пресуде донесене у управном спору из члана 3. ЗУС-а. Предлаже да се побијано рјешење „поништи“ и да се његовом захтјеву за извршење предметне пресуде удовољи.

У одговору на захтјев извршеник оспорава његове наводе. Сматра да је побијано рјешење законито и предлаже да се захтјев одбије као неоснован.

Одлучено је као у изреци овог рјешења из слиједећих разлога:

Према одредбама члана 50. ЗУС-а, кад суд поништи оспорени управни акт, предмет се враћа у стање у коме се налазио прије него што је тај акт донесен, тако да је надлежни орган у обавези да најкасније у року од 30 дана од дана достављања пресуде, умјесто поништеног, донесе нови управни акт *ако према природи ствари треба да то учини*. Притом је везан правним схватањем суда и његовим примједбама у погледу поступка изнесеним у пресуди којом је оспорени акт поништен.

Подношење захтјева за ванредно преиспитивање такве пресуде од стране органа који је донио оспорени управни акт, *по природи ствари одлаже њено извршење* до доношења одлуке по захтјеву иако у том правцу нема изричите законске одредбе. У противном, у случају кад такав захтјев буде уважен, наступила би правно неодржива ситуација да у истој управној ствари истовремено егзистирају два акта са различитим рјешењима, јер орган који доноси нови акт није у правној могућности да га оспори иако налази да су погрешна правна схватања и примједбе суда у погледу поступка у пресуди коју извршава.

Извршеник је у интересу економичности поступка поступио по одредбама члана 48. ЗУС-а, тако да је аналогном примјеном одредаба члана 215. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС” бр. 58/03, 85/05, 63/07 и 49/09), подnoseћи захтјев за ванредно преиспитивање напријед наведене пресуде нижестепеног суда, истовремено томе суду доставио списе предметне управне ствари. Из списка предмета овог (Врховног) суда бр. 11 0 У 000586 09 Увп произлази да је тај захтјев уважен пресудом од 17.05.2010. године, тако да је побијана пресуда преиначена на начин да је тужба одбијена као неоснована. Тиме је оспорени акт остао на снази.

Код таквог стања ствари, овај суд налази да побијаним рјешењем није остварен ниједан разлог из члана 35. став 2. ЗУС-а, па се отуда захтјев тражиоца извршења одбија се као неоснован на основу члана 40. став 1. тога закона.

Записничар
Мира Шормаз Трифковић

Предсједник вијећа
Смиљана Мрша

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић